

ПРЕС КЛИПИНГ

18. фебруар 2013.

НАСЛОВИ

Где су индустријски радници;(стр.2)

Јанковић: Права радника се не испуњавају довољно;(стр.3)

Стопа незапослености није смањена;(стр.4)

Спас у новим пословима;(стр.5)

Само у Београду и Новом Саду има више радника него пензионера; (стр.7)

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/125/Dru%C5%A1tvo/1267726/Gde+su+industrijski+radnici.html>

Где су индустријски радници

Србија је према подацима Самосталних синдиката у последњој деценији изгубила 350 хиљада индустријских радника. За свако ново радно место конкурише и по неколико десетина незапослених.

У Србији је свуда мањак само су људи вишак. Србија је према подацима Самосталних синдиката у последњој деценији изгубила 350 хиљада индустријских радника, а за свако ново радно место конкурише и по неколико десетина незапослених.

Припремио Драган Стојев

У земљи где је деценијма највећа стопа инфлације и незапослености где су највеће марже, а намање зараде поставља се питање где је граница потрошње.

Радници који су изгубили посао разочарани су јер немају никакве приходе, као ни оверене здравствене књижице.

"Може да се жање док систем има уграђен дефицит. Он је тако конструисан да троши више него што производи, има уграђену пантљичару и може да се одржава док постоји спољни трансфер средстава који код нас постоји или с времена на време огромна прерасподела стеченог богатства која се дешавала и 45. и 60. и сада се опет дешва", навео је професор економије Миодраг Зеџ.

Поставља се питање да ли су Срби лењи или из темеља мора да се мења економски образовни или ментални систем.

Заменик председника Самосталних синдиката Србије Зоран Михајловић каже да податак да наши људи неће да раде и да избегавају посао не стоји, јер подаци показују да само за једно радно место поготово у овим производним делатностима конкурише око шест радника.

"Имали смо пример у једној скробари да је за посао у приватном предузећу које је требало да запосли 150 радника за посао се пријавило око 3.000 незапослених", навео је Михајловић.

Променили смо социјалистички систем који је за симбол имао срп и чекић што је симболизовало раднике и сељаке. Изгледа да ти симболи важе и за капиталистички систем где срп остаје симбол жетве, а чекић је како многи кажу у шали, да опомене да не дирате оне који прикупљају летину.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/368117/Jankovic-Prava-radnika-se-ne-ispunjavaju-dovoljno>

Јанковић: Права радника се не испуњавају ДОВОЉНО

Заштитник грађана Саша Јанковић сматра да остваривање права радника у Србији тренутно није на задовољавајућем нивоу, јер се толерише неплаћање доприноса запосленима и неисплаћивања зарада, а људи пристају да раде бесплатно и у лошим условима у нади да ће се таква ситуација променити.

Толерисање неплаћања доприноса запосленима и неисплаћивања зарада, Јанковић оцењује као "улагање у социјалну пропаст", што је огромна друштвена опасност, кршење закона и обесправљивање запослених.

- Садашње стање је јако лоше и неприхватљиво. Држава избегава да ауторитативно примени закон, зато што то често није популарно, а људи пристају да раде бесплатно, хватајући се за неку наду као за сламку што поједини послодавци злоупотребљавају - рекао је Јанковић у изјави Тањугу.

Иако истиче да је заштита радника слаба, Јанковић додаје да истовремено и послодавци оправдано указују на изузетно високе стопе доприноса.

- Дакле, то је домен политике коју би извршна власт требало да води, а садашње стање је једноставно неприхватљиво. У нашем друштву постоји много механизма, пре свега државних, који не функционишу, а за њихово нефункционисање штету сnose радници - сматра Јанковић.

Положај радника се, како сматра, не може променити појединачним мерама, већ држава мора озбиљније приступити примени прописа који регулишу радне односе.

- Држава упорно, рекао бих популистички, избегава да гаси фирме које злоупотребљавају и искоришћавају бесплатан рад. У таквим условима многи су, практично на туђем бесплатном раду, стекли приватна богатства и проглашавају се великим менаџерима. Са тим се мора престати, то ће бити болно и значити гашење фирми које деценијама постоје само на папиру, али морамо погледати истину у очи - сматра Јанковић.

Он истиче да му се грађани веома често обраћају због проблема у радном односу али, како наводи, његов посао је да контролише рад државних органа, а не послодаваца.

Грађанин коме је прекршено неко право из радног односа, нагласио је Јанковић, мора да се обрати инспекцији рада и ако је у питању отказ или нека друга капитална одлука послодавца, треба да тражи заштиту на суду.

- Као Заштитник грађана имам право да реагујем на инспекцију рада, ако она занемари и оглуши се о пријаву радника на кршење неког од прописа који регулише радни однос. Ја то чиним и морам да кажем да је у последњих годину дана инспекција рада интензивније почела да користи своја овлашћења - рекао је Јанковић.

Међутим, како сматра, овлашћења инспекције рада су недовољна, а судови сувише често формалистички примењују законе и прихватају изјаве послодавца као истините иако оне то очигледно нису.

Позвао је све раднике којима послодавци не уплаћују радни стаж и који раде бесплатно, да се обрате инспекцији рада.

- Ако из оправданог разлога страхују да инспекција рада неће објективно радити, што се често дешава у малим местима, нека се обрате Заштитнику грађана, а ја ћу у сарадњи са инспекцијом проверити да ли је заиста у питању кршење закона и послодавац ће морати да одговора због тога - нагласио је Јанковић, и подсетио да је у завршној фази његова иницијатива иза које ће стати послодавци и запослени, а којом се предвиђа да се раднику који ради и који је пријављен, аутоматски гарантује, што пише и у Уставу, право на пензијско и здравствено осигурање.

Према његовим речима фондови за здравствену заштиту и за пензијско осигурање, као и пореска управа морају обављати своју законски прописану дужност и тужити послодавце који у те институције не уплаћују новац.

- Док се то не постигне имаћемо ситуацију као што је данас - закључио је Јанковић.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/stopa_nezaposlenosti_nije_smanjena.4.html?news_id=255950

Стопа незапослености није смањена

АУТОР: Р. ЂИРКОВИЋ

Београд - Позитивни резултати октобарске Анкете о радној снази не могу се довести у везу са осталим кретањима у економији, па их треба узети са резервом, закључила је Народна банка Србије у свом фебруарском Извештају о инфлацији. Према Анкети о радној снази, која оне што

раде на црно сматра запосленим, од априла до октобра прошле године укупан број запослених у формалној и неформалној економији повећан је за целих 141.450 људи.

Што се делатности тиче, највише их је запослено у пољопривреди - 55.192 , а што се радног статуса тиче, највише на неодређено време - 29.643. Према тој анкети, стопа запослености међу становницима старијим старим 15 и више година повећана је са 34,3 на 36,7 одсто.

Међутим, истраживање Републичког завода за статистику РАД прати број формално запослених, и према том истраживању, њихов број је у октобру био за 8.924 особа мањи него у априлу, а наставио је, мада успорено, да пада до краја године. Од септембра до децембра без посла је остало још 1.233 људи, па је у Србији на крају године и формално запослење имало 1.722.794 особа.

Према подацима Националне службе за запошљавање, током последња три месеца прошле године број незапослених у Србији је порастао за 10.000.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/spas_u_novim_poslovima.27.html?news_id=255959

Предузеће Војводинапут „за длаку“ избегло стечај, агонија путара се наставља

Спас у новим пословима

АУТОР: МИРОСЛАВА ПУДАР

Зрењанинска фирма АД Војводинапут била је на корак од стечаја када је предузеће Прва класа из Лукићева предало (30. јануара) поднесак којим је обавестило Привредни суд у Зрењанину да је дужник измирио дуг од пет милиона динара. Захваљујући таквом сплету околности захтев за покретање стечаја је повучен, али је и даље остало отворено питање: Шта даље? Свима је, очигледно, јасно да је могућност поновног отварања стечајног поступка и даље у оптицају и да је агонија запослених у тој фирми само одложена.

Јер, чињенице су неумољиве - финансијска блокада ове зрењанинске путарске фирме траје 294 дана, а дуговања, на дан 7. фебруара, премашују 1,2 милијарде динара, при чему су банке највећи повериоци.

- Наше обавезе према банкама и лизинг кућама чине главницу дуга који је већ достигао износ од око 1,1 милијарду динара. Осим тога, затезне камате су сваког месеца веће од масе бруто зарада запослених и желимо да се што пре искобељамо из те незавидне позиције. Зато је важно да наплатимо сва потраживања, али је још важније да добијемо нове послове. Могло би се рећи да је за нас од пресудног значаја да будемо главни извођач радова на обилазници око Зрењанина - истиче Ненад Миљевић, директор Војводинапута.

Вишемесечна блокада рачуна и те како оптерећује рад овог предузећа, али упркос тешком материјалном положају успева да одржи динамику исплате зарада. Додуше, касне две плате, али судећи према обећању директора Миљевића ускоро ће бити исплаћена једна зарада. Охрабрује податак да град Зрењанин, у сарадњи са Републичком дирекцијом за путеве, планира градњу локалног путног правца према Ботошу, затим моста код Орловата, као и још две траке на магистралном путу Зрењанин - Нови Сад. На листи планираних пројеката је и локална путна мрежа у 13 насељених места. У све те послове требало би да буду укључени и

запослени у Војводинапуту, који се у овом тренутку бори да буде главни извођач радова на обилазници око Зрењанина.

- Војводинапуту намењена је улога подизвођача и ми се сада боримо да будемо главни извођачи радова. Успели смо да спасемо фирму од стечаја, али проблеми нису решени. Наше битке, далеко од очију јавности, тек предстоје. Важно је да 400 запослених раде и да имају унапред уговорене послове - објашњава Бранислав Терзић, секретар Самосталног синдиката у Војводинапуту.

У прилог томе да је веома важно да се Војводинапут опорави, говори и податак да то предузеће одржава регионалну и магистралну мрежу путева у средњем и јужном Банату, у дужини од 665 километара. Гашењем градског предузећа Путеви, у надлежност те фирме прешла је и путна мрежа у Зрењанину. Разлог више што је управа града Зрењанина заинтересована за опстанак Војводинапута.

Агонија овог зрењанинског предузећа почела је 2005. године, када је на аукцији у Новом Саду, Миломир Јоксимовић, познатији као Миша Омега, откупио 70 одсто власништва фирме по цени од 440 милиона динара. У Самосталном синдикату тврде да је том приликом нови власник дошао у посед и сирћетане, земљишта и робно-транспортног центра, односно објеката који у продајном проспекту нису били на списку.

- Агенција за приватизацију продала је 70 одсто власништва Војводинапута иако је у тренутку приватизације радницима припадало 30 одсто акција, плус још 15 одсто акција, које су у међувремену откупили. То је додатно бацило сенку на ту куповину која се и из неких других разлога сматра сумњивом. Потом фирму преузима аутопревозник Душан Боровица, који постаје већински власник. Осим њега пакет од 25 одсто акција има Европски фонд за развој - објашњава Мирко Малешев, председник Савеза самосталног синдиката за више општина средњег Баната.

Незванично се може сазнати да је приватизацију Војводинапута пратило извлачење новца из фирме на име купљених машина, прецизније речено половних бродова, што је приказано као инвестиционо улагање. „Купљени брод процењен је на милијарду динара. Та трансакција приказана је као инвестиционо улагање иако је реч о броду старом 25 година на чији ремонт су утрошена огромна средства која су ишла на терет Војводинапута“, истиче Малешев. Осим тога, узимани су кредити, а за набавку нових возила коришћен је и лизинг. То је у овом тренутку „затечено стање“. Преко послова Војводинапута финансирана су друга неуспешна предузећа у великој путарској фирми, са седиштем у Руми, власника Душана Боровице, који је у притвору од 11. октобра 2012. године, због сумње да је починио кривично дело злоупотребе службеног положаја. Боровици се ставља на терет да је са директором Здравком Илићем, пословима на асфалтирању путева у средњобанатским општинама Житиште и Нова Црња, оштетио Фонд за капитална улагања Војводине, прибављајући противправну имовинску корист фирмама Боровица транспорт и Војводинапут.

- Видећемо шта ће истрага да утврди, али има индиција да је добар део новца од послова које је обављало предузеће Војводинапут завршавао на другом месту. Радници из тог периода имају потраживања по основу неисплаћених обавеза, дневница, путних трошкова. Треба нагласити да Војводинапут није графика поред пута, већ фирма са 284 стално запослена и ангажовањем око 300 радника за време извођења радова. Механизација је углавном нова, узета на лизинг, што отежава отплаћивање рата, а и стручност кадрова је на високом нивоу. Зато је важно да и механизација и радна снага буду максимално упослени - закључује Малешев.

Репрограм дугова

- У разговору са представницима банака, стекли смо утисак да ће бити направљен план репрограма дугова и да ће Војводинапут ући у грађевинску сезону са новим пословима. То би био сигуран сигнал да ће ова фирма изаћи из блокаде рачуна - процењује Мирко Малешев, председник Савеза самосталног синдиката за више општина средњег Баната.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/samo-u-beogradu-i-novom-sadu-ima-vise-radnika-nego-penzionera>

Само у Београду и Новом Саду има више радника него пензионера

У Србији, посматрано без Београда и Новог Сада, има више пензионера него запослених грађана, показује анализа економисте др Мирослава Здравковића. Тачније, на 100 запослених долази 111 пензионера.

Наиме, у централној Србији и Војводини, кад се изузму два „главна” града, има 1,029 милион запослених, док је пензионера 1,144 милион. У самој Војводини радника је, ипак, више него пензионисаних, али тек за око 800 људи.

С друге стране, ти подаци показују да је највећи број радних места у земљи концентрисан у два највећа и најбогатија града: у њима је број запослених готово дупло већи у односу на број пензионера, 697.000 наспрам 382.000. У целој земљи број пензионера још пре једне године драматично се приближио броју запослених: тај однос је на крају прошле године био 1,727 милион запослених према 1,707 милион пензионисаних. Ипак, Здравковић у анализи указује на непотпуност тих података пошто статистика запослености не бележи оне који раде за Војску и полицију, а таквих је више од 90.000.

Проблем с тим подацима је у томе што они указују на дугорочно веома тешко одрживу ситуацију, с обзиром на то да би пензије требало да се исплаћују из доприноса запослених, а то је немогуће ако је број једних и других исти. Стога се у Србији више од половине новца за пензије издваја из буџета. Пошто је на крају 2011. године било 738.756 незапослених у Србији, Здравковић наводи да, не рачунајући запослене у безбедности, индивидуалне пољопривреднике и оне који раде у „сивој,” економији, на 100 становника имамо 24,3 запослена, 24 пензионера и 10,4 незапослених. Другачије посматрано, на 100 запослених у Србији долази 98,9 пензионера и 42,8 незапослена.

Ситуација се знатно поправља када се посматрају само Београд и Нови Сад. На 100 становника Београд и Нови Сад имају 35,3 запослена, 19,4 пензионера и 6,5 незапослених, дакле више је оних који раде од оних који не раде. С друге стране, у остатку Србије на 100 становника има 20 запослених, 22,2 пензионера и 11,9 незапослених. На 100 запослених у Београду и Новом Саду долази 54,8 пензионера и 18,4 незапослених, док је у остатку Србије 111,2 пензионера и 59,3 незапослених.

На 100 становника највише запослених имају Нови Сад (38,9) и Београд (34,6) и изнад просека је још само Севернобачки округ (24,8). Најмање запослених имају Топлички (16,9), Јабланички (17,1), и Мачвански округ (17,2). Сви остали окрузи крећу се у распону од 18 до 24 запослена на 100 становника, указује Здравковић. Најмање незапослених на 100 запослених имали су Београд (17,1), Нови Сад (23,9) и Браничевски округ (26,8), док су више незапослених од запослених имали Јабланички (103,7) и Топлички (101,1). На 100 запослених најмање пензионера и незапослених имали су Београд (69) и Нови Сад (92), а највише су имали Топлички (244), Јабланички (234), Зајечарски (229), Пиротски (205) и Рашки округ (203).

В. Чворков

По становнику

Разлика између два најбогатија града и остатка земље посебно је уочљива када се саберу примања од плата и пензија и поделе с бројем становника. Просечна примања у Београду и Новом Саду по становнику тако су била 26.136 динара (25.170 у Београду и 30.852 динара у Новом Саду), а у остатку Србије 12.640 динара (12.197 динара у централној Србији и 13.639 динара у остатку Војводине).